

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

infecti promiserit: non debet prestare: vel quod fornix vitii fecerit: Non enim eius vitio qui demor-
 litus est damnum factum est: sed eius operis vitio. q̄ ita edificatum est: vt suspendi non possit. Ab ef-
 factis rebus hoc modo: Quū mulier viro in manū conuenit: omnia quæ mulieris fuerūt. viri fiūt do-
 tis nomine. Ex cōparatione aut̄ oia valēt quæ sunt eiusmodi. quod in re maiore valet: at in mino-
 re. Vt sit in vrbe fines nō regnant nec aqua in vrbe arceatur: Itē e contra. q̄ in minore valet valeat in
 maiore licet idē exemplū couertere. Itē q̄ in re pari valet valeat in hac q̄ par est. vt qm̄ vsus actoritas
 fūdi biēniū est sit etiā xdiū at in lege xdes nō appellant & sunt ceterarū oim̄ q̄rū anim⁹ est vsus vale-
 at æqtas q̄ pibus in causis paria iura desiderat. Quæ aut̄ extrinsec⁹ assumūt ea maxie ex auctoritate du-
 cūt. Itaq; gr̄ci tales argumētatiōes vocāt. i. artis exp̄tes: vt si ita respōdeas qm̄. P.
 Scæuola id solū esse ambitū edū dixerit quātū parietis cōmunis regēdi cā tectū p̄iceret. ex quo in
 tectū ei⁹ edis quā p̄texisset aq̄ deflueret: id tibi ius videri. Nis igit̄ locis q̄ sūt expositi ad oē argumē-
 tū repiēdū tāq; elemētis quibusdā significatio & demonstratio ad repiēdū dat̄. Dictū igit̄ hactenus
 satis est tibi q̄ tā acute. & tā occupato puto: Sed qm̄ auditus boiem ad bas descēdi epulas: r̄cepi: sic
 accipiā: vt reliquarū sit potius aliquid q̄ te hinc patiar nō fatiarū discēdere. Qm̄ ergo vnusquisq; eo-
 rū locorū quos exposui sua qdā habeat mēbra ea q̄ subtilissime p̄sequamur & primū de ipsa diffinitio-
 ne dicat̄. Diffinitio est oīo quæ id qd̄ diffinit̄ explicat quid. Diffinitionū aut̄ duo sunt genera pria:
 vnū earū rerū q̄ sūt alterū earū quæ intelligunt̄ esse. ea dico quæ cerni tāq; p̄nt. vt funtū xdes: pa-
 rietē: stillicidū: mancipiū: pecudes suppellectilē: penus: & cetera. quo ex genere quædā iter dū nobis
 diffinienda sunt. Rar̄ autē rerum quæ nō sunt non esse rurū ea dico quæ tāq; demonstratiue nō p̄nt
 cerni tamē animo atq; intelligi possunt vt si vsucaptionē. si tutelā. si gentē. si agnationē diffinias q̄rū
 rerū nullū subest quasi corpus. est tamē quædā cōformatio insignita & impressa intelligētia quā no-
 tionē voco: ea s̄pe tamē in argumentando diffinitione explicata est. Atq; etiā diffinitiones aliæ sūt
 p̄titionū: aliæ diuisionū. Partitonū qm̄ res ea q̄ p̄posita ē quali in mēbra discerpit: vt si quis ius ciuile
 dicat: id esse qd̄ in legibus senatusconsultis. rebus iudicatis: iuris peritorū auctoritate edictis magistratū
 tuū. more. equitate constat. Diuisionū aut̄ diffinitio formas oēs complectit̄: quæ eo genere sūt qd̄
 diffinit̄ hoc modo. Abalienatio est ei⁹ rei quæ m̄cipi est: aut traditio alteri nexu: aut in iure cōcessio
 inter quos ea in re ciuili fieri p̄nt. Sunt et̄ alia genera diffinitionū: sed ad huius libri institutū illa nil p̄-
 tinēt. tm̄ ē dicēdū qd̄ sit diffinitiois modus. Sicut igit̄ veteres p̄cipiunt. quū sumpseris ea q̄ sūt ei rei
 quā diffinire velis cū aliis cōmunia vsq; eo persequi dū p̄p̄riū efficiat: q̄ nullā in aliā rē transferri pos-
 sit: vt hoc hereditas est pecunia. Cōmune adhuc. Multa em̄ genera sunt pecunie. Adde qd̄ sequit̄
 quæ morte alicuius ad quēpiā puenit. Nōdum est diffinitio. Multis em̄ modis sine hereditate teneri
 mortuorū pecuniæ p̄nt. vnde addēdū verbum iure. Nā a cōmunionē res disiūcta videbit̄: vt si expli-
 cata diffinitio sic hereditas: est pecunia quæ morte alicuius ad quēpiā peruenit iure: Nōdum em̄ sa-
 tis est: adde nec ea aut legata testamēto: aut possessione retēta: consecrū est. Itaq; vt illud. gētiles sūt q̄
 eodē nomine sunt inter se nō est satis. Qui ab ingenuis oriundi sunt: ne id qd̄ satis est: quorū maio-
 rū nemo seruitutē seruiuit. Abest et̄ nūc qui capite nō sunt diminuti: hoc fortasse satis est. Nihil em̄ vi-
 deo: Scæuolā p̄ficē ad hāc diffinitionē addidisse: atq; hāc ratio valet in vtroq; genere diffinitionū
 siue id qd̄ ē siue id qd̄ itelligit̄ diffiniēdū ē. Partitonū at̄ & diuisionū gen⁹ q̄le eet̄ ostendim⁹: sed qd̄
 inter se differāt planius dicēdū est. In partitione quasi mēbra sunt. vt corporis caput: bumeri manus
 latera: crura pedes: & cetera. In diuisione formæ quas gr̄ci ideas vocāt nostri si q̄ forte hāc tractāt.
 species appellāt. nō pessime id qd̄: sed inutiliter ad imitādos casus in dicēdo. Nolim em̄ ne si latine
 quidē dici posset. specierū & speciebus dicere: & s̄pe bis casibus vtēdū est. At formis & formarū ve-
 lim: quū aut̄ vtroq; verbo idē significet̄: cōmoditatē in dicendo nō arbitror negligendā. Gen⁹ &
 formā diffiniunt hoc modo. Genus est notio ad plures differētiās p̄tens. Forma est notio cui⁹ dif-
 ferētia ad caput generis & quā fontē referri potest Notionē appello qd̄ gr̄ci tū-
 dicunt. Ea est insita & ante percepta cuiusq; forme cognitio enodationis indigēs. Formæ
 igit̄ sunt hæ in quas genus sine illius p̄termissione diuidit̄: vt si quis ius in legē: morē æquitatē di-
 uidat. Formas qui putat idē esse qd̄ partes: cōfū dit̄ artē & similitudinē quadā cōturbatus non satis
 acute: quæ sunt: secernēda distinguit. Sape etiā diffiniūt & oratores & poetæ per trāslatiōes verbi ex
 similitudinē cū quadā suauitate. Sed ego a vestris exēplis nisi necessario nō recedā. Solebat igit̄ Aquili-
 us collega & familiaris meus: quū de littoribus ageret: quæ omnia publica esse vultis: quærētib⁹ bis
 ad quos id pertinebat: quid esset littus. ita diffinire quod fluctus eluderet. Hoc est quasi qui adole-
 scentiā. florem ætatis: senectutē occasum vite: velit diffinire: trāslatione em̄ vtens discēdebat a verbis
 p̄p̄riis ac suis. Quod ad diffinitiones attinet hactenus reliqua videamus. Particem aut̄ itē vtēdū
 est: nullā vt p̄terelinquas. Vt si partiri velis tutelā inscienter facias. si vllā p̄termittere. At si stipula-
 tionum aut iudiciorū formulas partiare: nō est viciōsū in re infinita p̄termittere aliquid: quod idē i
 diuisione viciōsū est. Normarū em̄ certus est numerus quæ cuiq; generi subiiciant̄: p̄tū distributio sem-
 per est infinitior: tāq; riuorū a fonte deductio. Itaq; in oratoris artibus quæstionis genere p̄posito:
 quot eius formæ sint: subiūgit̄ absolute. At quū de ornāmētis verborū sententiarumq; p̄cipitur: quæ
 vocāt̄ schemata: nō fit idē. Res em̄ est infinitior: vt ex hoc quoq; intelligat̄ qd̄ velimus inter p̄titiōes
 & diuisionē interesse. Quāq; em̄ vocabula prope idē valere videant̄: tamē quia res differēbant: nomi-
 na rerū distare voluerunt. Multa etiā exuocatione sequuntur. Ea est aut̄ quū ex vi nominis argumē-

Effectus
Comparatio ad
ad 09 + 11.

diffinitio

inbre g. h. m. s.

Bonus
forma. Opus
id.

Metaphora.

Forma
Opus